
soort hefboom had willen gebruiken, dat het tijdschrift toch niet had gebracht wat hij ervan verwachtte. Zijn streven naar een organisatie van de 'brede' vrijzinnigheid onder auspiciën van de Nederlandse Protestantenbond, waarin hervormden een belangrijke rol zouden spelen, ondervond te veel weerstand; de veelkleurige en niet-kerkelijke Bond distantieerde zich daarvan. Kwade tongen hebben beweerd, dat Niemeyer dit reeds had voorzien en eigenlijk met een 'verborgen agenda' werkte. Bewonderaars daarentegen, onder wie de predikant A.K. Beversluis, prijzen zijn moed en inzicht in de kerkelijke verhoudingen. Niemeyer ontpopte zich als een kerkpoliticus van formaat, die Friesland zag als een bakermat voor een revivrement van de vrijzinnigheid. Daar kon hij jegens de evangelische richting, de confessionele orthodoxie, maar ook het socialisme zijn positie het duidelijkst markeren. Daar leek ook de classis Franeker 'om te gaan' en stonden de hogere maatschappelijke kringen – anders dan in overig Nederland – welwillend tegenover het vrijzinnige gedachtengoed.⁵⁰

50. *Ibidem.*